

Twenthe

Een coördinator vertelt

Tekst: Ge Hoogerwerf

Ik doe deze vrijwilligers job ongeveer 15 jaar. Via weidevogelbescherming kwam ik in aanraking met deze tak van vrijwilligerswerk. Het leek mij wel wat en heb mij aangesloten bij een andere coördinator. Samen doen wij 2 regio's in Drenthe.

Ons werk bestaat uit het controleren van bestaande kasten en het plaatsen van nieuwe. Wij hebben ongeveer 40 kasten in beheer. Het controleren doen wij 3 x per jaar vanaf half mei tot eind september. Wij zijn daarvoor in het bezit van een vergunning van Sovon. Daarbij registeren wij het aantal eieren en jongen voor de jaaropgave aan de landelijke stichting. Voorts maken wij de kasten schoon als dit nodig is. Ringen doen wij niet omdat wij daarvoor niet bevoegd zijn. Sommige kasten hebben wij voorzien van een kleine camera. Door deze aan te sluiten op een laptop kunnen wij vanaf de grond in de kast kijken om te zien of daar iets in zit. Bespaart veel ladderwerk.

De kasten worden of door de gastouders zelf gemaakt of wij betrekken die van Landschapsbeheer Drenthe. De ladder die wij gebruiken wordt elk jaar gekeurd door LBD.

Voordat wij op pad gaan informeren wij de gastouders per email dat wij weer op controle komen. Daarbij vragen wij altijd of de kasten wel of niet bewoond zijn. Zo niet bespaart dat een bezoek.

Eén van de leuke aspecten van dit werk is het contact met de kashouders ? Soms wordt onder het genot van een kop koffie nuttige informatie verstrekt en horen wij over de ervaringen van de mensen met de kerkuilen. Zo was er iemand die vertelde dat hij eens een keer een broedsel met 10 eieren had aangetroffen. Hij zag ook regelmatig 2 uilen bij de kast. Na ongeveer 4 weken was er nog geen jonge uil uitgekomen. Bij onderzoek bleken de eieren onbevruucht te zijn. En in het najaar met een 2^e broedsel was dat weer gebeurd. Onverminderd is iedereen altijd enthousiast over de uilen.

Hopelijk kunnen wij deze hobby nog lang volhouden.

Een gastouder vertelt

Tekst: Ge Hoogerwerf

Al ongeveer 20 jaar ben ik gastouder voor kerkuilen. Destijds trof ik regelmatig uilenballen aan in de kapschuur achter mijn woning. Toen ik de zaak wat beter in de gaten hield bleken er 2 kerkuilen in die schuur te huizen. Ik heb toen contact opgenomen met de provinciale werkgroep kerkuilen en kreeg de regio coördinator op bezoek om e.e.a. te bekijken.

Na overleg besloten wij een kast in de schuur te plaatsen. De kast werd aangeleverd door de coördinator en samen hebben wij die in de schuur geplaatst. En ja hoor, datzelfde jaar werd de kast bewoond en zijn er 5 jongen uitgevlogen. Voordat zij uitvlogen hoorde ik vaak, als ik even ging kijken 's avonds, het geblaas van de jonge uilen. Prachtig om mee te maken. In die 20 jaar heb ik ongeveer 8 broedsels in de kast gehad en zijn er zo'n 40 jongen uitgevlogen. En elk jaar komt trouw de coördinator

langs om de kast te controleren en eventueel schoon te maken. Ik kan dat zelf niet meer want ik durf de ladder niet meer op. Bovendien vind ik het contact met hem bijzonder plezierig en hoor ik nog eens wat over de uilen in de omgeving.

Ik hoop dat ik nog een poos te gaan heb en zolang als mogelijk gastouder voor kerkuilen te kunnen zijn.

Kerkuilen ringen

Net als vorige jaren was het weer mogelijk voor de leden van VWG Losser om het ringen van jonge kerkuiltjes van dichtbij mee te maken. Op boerenerven is meestal geen mogelijkheid om grotere groepen bij het ringen uit te nodigen, maar bij de boerderij van een van de deelnemende boeren bestond deze mogelijkheid wel. We danken hem dan ook voor zijn gastvrijheid om op zijn erf het ringen van de uiltjes te mogen zien. Er is dan ook ruim gebruik gemaakt van deze uitnodiging om op 17 juni 's avonds aanwezig te zijn en een grote groep belangstellenden kon dan ook het ringen van de uiltjes van zeer dichtbij volgen.

De jonge uiltjes werden door Bennie uit de nestkast gehaald en in een mandje naar het erf gebracht. *Nadat de uiltjes door Harry geringd en door Leo gemeten waren*, mochten de aanwezige kinderen de uiltjes eventjes vasthouden, waarna Bennie ze weer in de kast terugzette. Aan de ingespannen gezichtjes is te zien, dat dit voor de kinderen een enorme belevenis was. Ook konden de kinderen brochures over uilen meenemen naar huis of voor school.

Tekst Ben Hulsebos

Veel belangstelling voor ringsessie, foto Ben Hulsebosch.